

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวานที่ศีรษะระดับปานกลางในระยะฟื้นฟูสภาพ ณ โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์ และแปลผลด้วยสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

p แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติ

ซึ่งผลการศึกษานี้จะนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบด้วยคำบรรยาย แบ่งเป็น 6 ส่วนตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยเบาหวานที่ศีรษะ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการบาดเจ็บและการรักษาของผู้ป่วยเบาหวานที่ศีรษะ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของญาติผู้ป่วยเบาหวานที่ศีรษะ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการมีส่วนร่วมของญาติในการดูแลผู้ป่วยเบาหวานที่ศีรษะ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลภาวะสุขภาพผู้ป่วยเบาหวานที่ศีรษะ

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงของการบาดเจ็บที่ศีรษะ

ความรุนแรงของการบาดเจ็บร่วม อายุ และการมีส่วนร่วมของญาติ กับภาวะสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวานที่ศีรษะระดับปานกลางในระยะฟื้นฟูสภาพ

จากการรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ผลทั้ง 6 ส่วน สามารถอธิบายในรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยเบาหวานที่ศีรษะ

ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ป่วย ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส อาชีพ สาเหตุการได้รับการบาดเจ็บที่ศีรษะ พาหนะของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะจากอุบัติเหตุจราจร ประเภทของผู้ป่วยเบาหวานที่ศีรษะ ปัจจัยเสี่ยงเรื่องการสวมหมวกนิรภัยในผู้ใช้รถจักรยานยนต์ การคาดเข็มขัดนิรภัยในผู้ใช้รถยนต์ และการดื่มแอลกอฮอล์ วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ
จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ($n = 130$)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ (ปี)		
15-29 ปี	41	31.50
30-44 ปี	43	33.10
45-59 ปี	26	20.00
มากกว่า 60 ปี	20	15.40
อายุเฉลี่ย 39.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.77		
เพศ		
ชาย	104	80.00
หญิง	26	20.00
สถานภาพสมรส		
โสด	38	29.20
คู่	78	60.00
หม้าย/ หย่า	14	10.80
อาชีพ		
ไม่ประกอบอาชีพ	12	9.20
เกษตรกรรวม	33	25.40
รับจ้าง	67	51.50
นักเรียน/ นักศึกษา	15	11.50
ค้าขาย	3	2.30
สาเหตุการได้รับการบาดเจ็บที่ศีรษะ		
อุบัติเหตุจากรถ	110	84.60
พลัดตก หกล้ม	13	10.00
ถูกทำร้ายร่างกาย	6	4.60
วัตถุหล่นใส่	1	0.80

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
พาหนะของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะจากอุบัติเหตุจราจร ($n = 110$)		
รถจักรยานยนต์	93	84.55
รถยนต์ 4 ล้อ	5	4.55
รถยนต์มากกว่า 4 ล้อ	1	0.90
รถ 3 ล้อเครื่อง	2	1.81
คนเดินถนน	5	4.55
รถจักรยาน	4	3.64
ประเภทของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ ($n = 105$)		
ผู้ขับขี่	88	80.00
ผู้โดยสาร	17	20.00
การสวมหมวกนิรภัยในผู้ใช้รถจักรยานยนต์ ($n = 93$)		
ไม่ได้ใช้	85	91.40
ใช้	8	8.60
การคาดเข็มขัดนิรภัยในผู้ใช้รถยนต์ ($n = 6$)		
ไม่ได้ใช้	4	66.66
ใช้	2	33.34
การดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่ดื่ม	72	55.38
ดื่ม	58	44.62

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะมีอายุเฉลี่ย 39.70 ปี ($SD = 18.77$) ซึ่งพบว่า อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30-44 ปี สูงสุดร้อยละ 33.10 ส่วนมากเป็นเพศชายร้อยละ 80 มีสถานภาพสมรสคู่ร้อยละ 60 มีอาชีพรับจ้างร้อยละ 51.50 สาเหตุการได้รับการบาดเจ็บที่ศีรษะส่วนมากเกิดจากอุบัติเหตุจราจรร้อยละ 84.60 ส่วนใหญ่เป็นสาเหตุจากรถจักรยานยนต์ร้อยละ 84.55 ซึ่งผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะเป็นผู้ขับขี่พาหนะคิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนมากมีปัจจัยเสี่ยงเรื่องการไม่สวมหมวกนิรภัยร้อยละ 91.40 และปัจจัยเสี่ยงเรื่องการดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 44.62

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการบาดเจ็บและการรักษาของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ

1. ข้อมูลการบาดเจ็บและการรักษาของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ

ลักษณะข้อมูลการบาดเจ็บและการรักษาของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ ได้แก่ การวินิจฉัยโรค ตำแหน่งที่พบการบาดเจ็บหรือมีเลือดออกในสมอง การบาดเจ็บร่วม การรักษาที่ได้รับ ระดับความรู้สึีกตัวก่อนนำส่งที่โรงพยาบาลชุมชน ระดับความรู้สึีกตัวแรกรับที่ ER ระดับความรู้สึีกตัวแรกรับที่หอผู้ป่วย ระดับความรู้สึีกตัวเมื่อแพทย์อนุญาตให้จำหน่าย การเกิดภาวะแทรกซ้อน วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ
จำแนกตามการบาดเจ็บ และการรักษาของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ ($n = 130$)

ข้อมูลการบาดเจ็บ และการรักษา	จำนวน	ร้อยละ
การวินิจฉัยโรค ($n = 219$)		
ภาวะสมองถูกกระทบกระเทือน	4	3.10
ภาวะสมองฟกช้ำ	42	32.30
ภาวะสมองบวม	61	51.50
ภาวะเลือดออกเหนือชั้นเยื่อหุ้ม dura	10	7.70
ภาวะเลือดออกใต้ชั้นเยื่อหุ้ม dura	23	17.70
ภาวะเลือดออกใต้ชั้นเยื่อหุ้มอแรคนอยด์	18	13.80
ภาวะเลือดออกในสมอง	29	22.30
ภาวะกะโหลกศีรษะแตก	21	16.20
ภาวะกะโหลกแตกยุบ	5	3.80
ตำแหน่งที่พบการบาดเจ็บหรือมีเลือดออกในสมอง ($n = 150$)		
สมองส่วนหน้า	59	45.40
สมองส่วนบน	33	25.40
สมองส่วนข้าง	45	34.60
สมองส่วนหลัง	5	3.80
อื่นๆ	8	6.15

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลการบาดเจ็บ และการรักษา	จำนวน	ร้อยละ
การบาดเจ็บรวม		
ไม่มีการบาดเจ็บระบบอื่น	71	54.60
บาดเจ็บรวม 1 ระบบ	42	32.40
บาดเจ็บรวม 2 ระบบ	12	9.20
บาดเจ็บรวม 3 ระบบ	5	3.80
การรักษาที่ได้รับ		
ใช้ยา	81	62.30
การผ่าตัด	49	37.70
ผ่าตัดเอาเลือดในสมองออก (Craniotomy)	47	36.20
ผ่าตัดเจาะกะโหลกศีรษะ (Craniectomy)	2	1.50
ระดับความรู้สึกตัว (GCS) ก่อนนำส่งที่โรงพยาบาลชุมชน ($n = 63$)		
3-8 คะแนน	23	36.50
9-12 คะแนน	24	38.10
13-15 คะแนน	16	25.40
GCS เฉลี่ย 10.00 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.676 คะแนน		
ระดับความรู้สึกตัว (GCS) แรกวันที่ ER		
3-8 คะแนน	25	19.23
9-12 คะแนน	81	62.31
13-15 คะแนน	24	18.46
GCS เฉลี่ย 10.57 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.91 คะแนน		
ระดับความรู้สึกตัว (GCS) แรกวันที่หอผู้ป่วย		
9 คะแนน	41	31.40
10 คะแนน	21	16.20
11 คะแนน	21	16.20
12 คะแนน	47	36.20
GCS เฉลี่ย 10.57 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.27 คะแนน		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูลเกี่ยวกับการรักษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้สึกตัว (GCS) เมื่อแพทย์อนุญาตให้จำหน่าย		
ระดับปานกลาง (9-12 คะแนน)	34	26.10
9 คะแนน	2	1.50
10 คะแนน	10	7.70
11 คะแนน	10	7.70
12 คะแนน	12	9.20
ระดับเล็กน้อย (13-15 คะแนน)	96	73.90
13 คะแนน	23	17.70
14 คะแนน	56	43.10
15 คะแนน	17	13.10
GCS เฉลี่ย 13.15 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.51 คะแนน		
ภาวะแทรกซ้อน		
การติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจปอดอักเสบ		
ไม่เกิด	124	95.40
เกิด	6	4.60
ภาวะแทรกซ้อน		
การเกิดแผลกดทับ		
ไม่เกิด	124	95.40
เกิด	6	4.60
ระยะเวลาที่ผู้ป่วยอยู่ในโรงพยาบาล (LOS)		
ช่วงระยะเวลา 3-32 วัน LOS เฉลี่ย 8.45 วัน		

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะได้รับการวินิจฉัยโรคภาวะสมองบวม ร้อยละ 51.50 ส่วนมากพบการบาดเจ็บหรือมีเลือดออกในสมองตำแหน่งสมองส่วนหน้า ร้อยละ 45.40 พบการวินิจฉัยการบาดเจ็บร่วม 1 ระบบ ร้อยละ 32.40 ได้รับการผ่าตัดจากการบาดเจ็บที่ศีรษะ ร้อยละ 37.70 ระดับความรู้สึกตัวก่อนนำส่งที่โรงพยาบาลชุมชนส่วนมาก คือ ระดับ 9-12 คะแนน ร้อยละ 38.10 ระดับความรู้สึกตัวแรกรับที่ ER คือ ระดับ 9-12 คะแนน ร้อยละ 62.31 ระดับความ

รู้สึกตัวแรกวันที่หอผู้ป่วยซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะระดับปานกลาง พบว่าส่วนมากมีระดับความรู้สึกตัว 12 คะแนน ร้อยละ 36.20 ระดับความรู้สึกตัวเมื่อแพทย์อนุญาตให้จำหน่าย ส่วนมากเป็นระดับเล็กน้อย (13-15 คะแนน) ร้อยละ 73.90 มีระยะเวลาที่ผู้ป่วยอยู่ในโรงพยาบาล (LOS) เฉลี่ย 8.45 วัน

2. ข้อมูลความรุนแรงของการบาดเจ็บร่วม

ความรุนแรงของการบาดเจ็บร่วมโดยรวม วิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามความรุนแรงของการบาดเจ็บร่วม ($n = 214$)

หมวดอวัยวะ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย AIS	SD	ระดับความรุนแรง (AIS)
การบาดเจ็บของศีรษะและคอ	130	60.75	3.13	2.41	ระดับมาก แต่ไม่คุกคามต่อชีวิต
การบาดเจ็บบริเวณใบหน้า	21	9.81	2.05	.85	ระดับปานกลาง
การบาดเจ็บตั้งแต่ภายนอก ทรวงอกจนถึงอวัยวะภายใน ทรวงอก	12	5.61	3.33	1.08	ระดับมาก แต่ไม่คุกคามต่อชีวิต
การบาดเจ็บต่อผนังหน้าท้อง อวัยวะภายในช่องท้อง และ ช่องเชิงกราน	4	1.87	3.50	.77	ระดับมาก แต่ไม่คุกคามต่อชีวิต
การบาดเจ็บของแขน มือ ไหล่ ขา เท้า	22	10.28	2.27	.93	ระดับปานกลาง
แผลแตกหรือแยกของผิวหนัง ฟกช้ำ แผลถลอก	25	11.68	1.48	.62	ระดับเล็กน้อย
ความรุนแรงของการบาดเจ็บร่วม (ISS) เฉลี่ย 12.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.03					

จากตารางที่ 3 พบว่า ความรุนแรงของการบาดเจ็บรวมโดยรวมเฉลี่ย 12.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.03 ส่วนมากพบความรุนแรงของการบาดเจ็บของศีรษะและคอร้อยละ 60.75 ซึ่งมีระดับความรุนแรงมากแต่ไม่คุกคามต่อชีวิต ($\bar{x} = 3.13$) รองลงมา คือ แผลแตก หรือแยกของผิวหนัง ฟกช้ำ แผลถลอกร้อยละ 11.68 มีระดับความรุนแรงเล็กน้อย ($\bar{x} = 1.48$) และการบาดเจ็บของแขน มือ ไหล่ขา เท้า ร้อยละ 10.28 มีระดับความรุนแรงปานกลาง ($\bar{x} = 2.27$)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของญาติผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ

ลักษณะส่วนบุคคลของญาติผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย การได้รับการสอนและคำแนะนำเกี่ยวกับดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ ประสิทธิภาพการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ และระยะเวลาการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะขณะอยู่ในโรงพยาบาล วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความถี่ ร้อยละ ของญาติผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ($n = 130$)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ (ปี)		
15-29 ปี	22	16.90
30-44 ปี	60	46.20
45-59 ปี	46	35.40
มากกว่า 60 ปี	2	1.50
อายุเฉลี่ย 39.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.03		
เพศ		
หญิง	115	88.50
ชาย	15	11.50
สถานภาพสมรส		
โสด	13	10.00
คู่	113	86.90
หม้าย/ หย่า	3	2.30
ร้าง	1	0.80

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
เกษตรกรรวม	31	23.90
รับจ้าง	95	73.10
นักเรียน/นักศึกษา	2	1.50
ค้าขาย	2	1.50
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	4	3.10
ประถมศึกษา	91	70.00
มัธยมศึกษา 1-3	29	22.30
มัธยมศึกษา 4-6	6	4.60
ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย		
บิดา	2	1.50
มารดา	33	25.40
สามี	8	6.20
ภรรยา	44	33.80
บุตร	29	22.30
พี่และ/หรือน้อง	10	7.70
เพื่อน	4	3.10
การได้รับการสอนและ/คำแนะนำเกี่ยวกับดูแลผู้ป่วย		
ได้รับ	104	80.00
ไม่ได้รับ	26	20.00
ประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ		
มี	3	2.30
ไม่มี	127	97.70
ระยะเวลาการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะขณะอยู่ในโรงพยาบาล		
3-7 วัน	93	71.50
8-14 วัน	37	28.50
ช่วงเวลากการดู 3-14 วัน ระยะเวลาเฉลี่ย 6.53		

จากตารางที่ 4 พบว่า ญาติผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ อายุเฉลี่ย 39.33 ($SD = 10.03$) มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-44 ปี สูงสุดร้อยละ 46.20 เป็นเพศหญิงร้อยละ 87.8 มีสถานภาพสมรสร้อยละ 86.90 มีอาชีพรับจ้างร้อยละ 73.1 มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาร้อยละ 70.00 ซึ่งญาติมีความสัมพันธ์กับผู้ป่วย คือเป็นภรรยาร้อยละ 33.80 ส่วนมากญาติไม่มีประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะร้อยละ 97.70 แต่ได้รับการสอนและคำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะขณะอยู่ในโรงพยาบาลร้อยละ 80.00 มีระยะเวลาการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะขณะอยู่ในโรงพยาบาล 3-7 วันเฉลี่ย 6.53 วัน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการมีส่วนร่วมของญาติในการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ

การมีส่วนร่วมของญาติในการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ โดยรวม วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยหาค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน และร้อยละการมีส่วนร่วมของญาติในการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ ($n = 130$)

กิจกรรมการมีส่วนร่วม	ค่าพิสัย คะแนนที่ เป็นไปได้	ค่าพิสัย ที่เป็นจริง	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ด้านกระบวนการตัดสินใจ	1-5	1-5	2.64	0.85	52.80
ด้านกิจกรรมในการดูแล	15-75	18-71	44.28	8.26	59.04
ด้านร่างกาย	9-45	10-41	25.80	5.32	57.30
ด้านการรับรู้	2-10	2-10	4.98	1.61	49.80
ด้านอารมณ์	2-10	3-10	7.74	1.32	77.40
ด้านข้อมูลข่าวสาร	2-10	2-10	5.76	1.66	57.60
ด้านการประเมินผลการดูแล	2-10	2-10	6.08	1.77	60.80
การมีส่วนร่วมของญาติ ในการดูแลผู้ป่วย (โดยรวม)	18-90	22-86	53.00	10.07	58.89

จากตารางที่ 5 พบว่า ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะโดยรวม คิดเป็นร้อยละ 58.89 ($\bar{x} = 53.00$) กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ญาติมีส่วนร่วม คือ ด้านการประเมินผลการดูแลร้อยละ 60.80 ($\bar{x} = 6.08$) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมในการดูแลร้อยละ 59.04 ($\bar{x} = 44.28$) และด้านการกระวนการตัดสินใจร้อยละ 52.80 ($\bar{x} = 2.64$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลภาวะสุขภาพผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ

การประเมินภาวะสุขภาพของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ ประกอบด้วย 3 หมวด คือ การประเมินระดับความรู้สึกตัว ความสามารถในการรู้และเข้าใจ และความสามารถในการทำกิจกรรมช่วยเหลือตนเองของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ โดยรวม วิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยหาค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน และร้อยละ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน และร้อยละ ภาวะสุขภาพของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ ($n = 130$)

ภาวะสุขภาพ	ค่าพิสัย ที่เป็นไปได้	ค่าพิสัย ที่เป็นจริง	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ด้านระดับความรู้สึกตัว	0-12	0-6	1.79	1.47	14.92
ด้านความสามารถในการรู้และ เข้าใจ	0-9	0-9	4.55	2.77	50.56
ด้านความสามารถในการทำ กิจกรรมช่วยเหลือตนเอง	0-4	0-4	2.05	1.10	51.25
ภาวะสุขภาพ (โดยรวม)	0-25	0-19	8.39	5.08	33.56

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนภาวะสุขภาพของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะระดับปานกลาง ในระยะฟื้นฟูสภาพโดยรวมร้อยละ 33.56 ($\bar{x} = 8.39$) มีภาวะสุขภาพ หรือการฟื้นฟูสภาพมากที่สุด คือ ด้านระดับความรู้สึกตัวร้อยละ 14.92 ($\bar{x} = 1.79$) รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการรู้และเข้าใจร้อยละ 50.56 ($\bar{x} = 4.55$) และด้านความสามารถในการทำกิจกรรมช่วยเหลือตนเองร้อยละ 51.25 ($\bar{x} = 2.05$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงของการบาดเจ็บที่ศีรษะ ความรุนแรงของการบาดเจ็บรวม อายุ และการมีส่วนร่วมของญาติ กับภาวะสุขภาพของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะระดับปานกลางในระยะฟื้นฟูสภาพ

ทำการทดสอบตามข้อตกลงเบื้องต้น ของการใช้สถิติสหสัมพันธ์ พบว่าตัวแปร ความรุนแรงของการบาดเจ็บที่ศีรษะ ความรุนแรงของการบาดเจ็บรวม อายุ การมีส่วนร่วมของญาติ และภาวะสุขภาพของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น คือ ตัวแปรมีค่าต่อเนื่อง มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และความสัมพันธ์เชิงเส้น กลุ่มตัวอย่างเลือกกลุ่มแบบตามความสะดวก และขนาดกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาจากวิธีการเปิดตารางการวิเคราะห์ค่าอำนาจในการทดสอบ (Power Analysis) ได้ค่าประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 130 ราย ซึ่งมีขนาดใหญ่เพียงพอ (บุญใจ ศรีสถิตินราทร, 2547) หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติสหสัมพันธ์ (Pearson' Product Moment Correlation Coefficient) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงของการบาดเจ็บที่ศีรษะ ความรุนแรงของการบาดเจ็บรวม อายุ การมีส่วนร่วมของญาติ และภาวะสุขภาพของผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะระดับปานกลาง

ตัวแปร	ภาวะสุขภาพ
ความรุนแรงของการบาดเจ็บที่ศีรษะ	-.380*
ความรุนแรงของการบาดเจ็บรวม	.288*
อายุ	.038
การมีส่วนร่วมของญาติ	-.266*

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ความรุนแรงของการบาดเจ็บที่ศีรษะ และการมีส่วนร่วมของญาติ มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลาง และระดับต่ำกับภาวะสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.380$, $r = -.266$) แปลผลได้ว่าเมื่อคะแนนความรุนแรงของการบาดเจ็บที่ศีรษะ (GCS) เพิ่มขึ้น และคะแนนการมีส่วนร่วมของญาติเพิ่มขึ้น ผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะระดับปานกลาง มีภาวะสุขภาพ หรือการฟื้นฟูสภาพมาก

ความรุนแรงของการบาดเจ็บรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับภาวะสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .288$) แปลผลได้ว่าเมื่อคะแนนความรุนแรงของการบาดเจ็บรวมเพิ่มขึ้นผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะมีภาวะสุขภาพ หรือมีการฟื้นฟูสภาพน้อย